

4) w art. 157 w § 2 wyrazy „organie administracji finansowej prezydium powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych) rad narodowych” zastępuje się wyrazami „urzędzie skarbowym”;

5) w art. 174:

a) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w sprawach o pozostałe przestępstwa i wykroczenia skarbowe — urzędy skarbowe, a w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe ujawnione w toku kontroli — także izby skarbowe”;

b) § 3 skreśla się,

c) w § 4 i 6 wyrazy „i 3” skreśla się,

6) w art. 178 w § 1 w pkt 2 wyrazy „finansowy organ orzekający drugiej instancji” zastępuje się wyrazami „Główny Urząd Ceł albo izba skarbowa jako organ drugiej instancji, a jeżeli postanowienia lub zarządzenia wydaje izba skarbową — Minister Finansów”;

7) w art. 186 w § 2 wyrazy „finansowy organ orzekający drugiej instancji” zastępuje się wyrazami „Główny Urząd Ceł albo izba skarbowa jako organ drugiej instancji, a jeżeli dochodzenie prowadzi izba skarbową — Minister Finansów”;

8) w art. 240 w § 1 wyrazy „organ administracji finansowej prezydium rady narodowej” zastępuje się wyrazami „urząd skarbowy”.

6. W ustawie z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organami podatkowymi są stosownie do ich właściwości rzeczowej: urzędy skarbowe, izby skarbowe, terenowe organy administracji państwowej oraz, w zakresie określonym ustawami, także inne organy.

2. Z organami podatkowymi współdziałają organizacje samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego podatników na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu administracyjnym.”

2) w art. 35 wyrazy „Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „oraz Spraw Wewnętrznych”.

7. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122) w art. 5 w ust. 1 po wyrazach „oraz Ministrowi Finansów” dodaje się wyrazy „i Narodowemu Bankowi Polskiemu”.

8. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54) w art. 38 w pkt 9 dodaje się wyrazy „a także Narodowemu Bankowi Polskiemu”.

9. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Organem podatkowym w sprawach ustalania wysokości zobowiązań podatkowych i poboru podatków od jednostek gospodarczych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych jest Minister Finansów.”

Art. 14. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy okręgowych zarządów dochodów państwa i kontroli finansowej stają się pracownikami izb skarbowych lub urzędów skarbowych, a pracownicy urzędów terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, wykonujący czynności należące do zakresu działania urzędów skarbowych i wynagradzani z budżetu centralnego, stają się pracownikami urzędów skarbowych.

2. Pracownicy urzędów terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, wykonujący czynności należące do zakresu działania izb skarbowych, przechodzą na zasadzie porozumienia do izb lub urzędów skarbowych.

Art. 15. Nadzór nad przedsiębiorstwami państwowymi wytwarzającymi znaki pieniężne, sprawowany dotychczas przez Ministra Finansów, przechodzi do zakresu działania Narodowego Banku Polskiego.

Art. 16. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o okręgowych zarządach dochodów państwa i kontroli finansowej, rozumie się przez to odpowiednio urzędy i izby skarbowe.

Art. 17. 1. W dekrete z dnia 10 listopada 1945 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego: Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych (Dz. U. Nr 52, poz. 297) art. 2—10 skreśla się.

2. Traci moc ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. Nr 10, poz. 101 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91).

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński
Sekretarz Rady Państwa: E. Duda

290

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1982 r.

o zmianie ustawy o opłatach w sprawach karnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 27, poz. 152) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 zastępuje się:

a) w pkt 1 wyrazy „600 zł” wyrazami „1 200 zł”;

b) w pkt 2 wyrazy „1 200 zł” wyrazami „2 400 zł”;

c) w pkt 3 wyrazy „1 800 zł” wyrazami „3 600 zł”;

d) w pkt 4 wyrazy „3 000 zł” wyrazami „6 000 zł”;

e) w pkt 5 wyrazy „4 200 zł” wyrazami „8 400 zł”;

f) w pkt 6 wyrazy „6 000 zł” wyrazami „12 000 zł”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Skazany w pierwszej instancji na karę grzywny obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 10%, nie mniej jednak niż 600 zł, a w razie orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności — w wysokości 20% od kwoty wymierzonej grzywny.

2. W razie orzeczenia grzywny na podstawie art. 75 § 1 Kodeksu karnego skazany w pierwszej instancji obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 10% wymierzonej mu grzywny, nie mniej jednak niż 600 zł.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3¹ w brzmieniu:

„Art. 3¹. Opłaty nie wymierza się w wypadku orzeczenia kary dodatkowej konfiskaty mienia w całości.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W wypadku gdy sąd poprzestał na orzeczeniu kary dodatkowej, odstąpił od wymierzenia kary lub zamiast kary zastosował na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego środek wychowawczy albo poprawczy, oskarżony obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 600 zł.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W razie nieuwzględnienia rewizji wniesionej na korzyść oskarżonego, zwróconej przeciwko rozstrzygnięciu o winie lub karze zasadniczej, sąd wymierza za postępowanie odwoławcze opłatę w wysokości należnej za pierwszą instancję, przy czym opłatę wymierza się od tej kary, przeciwko której była zwrócona rewizja oskarżonego.”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. W razie obniżenia lub podwyższenia wymiaru kary zasadniczej, zmiany jej rodzaju albo skazania dopiero przez sąd rewizyjny, sąd ten wymierza za obie instancje jedną opłatę według kary przez siebie orzeczonej.

2. Przepisy ust. 1 i art. 7 stosuje się odpowiednio w razie zmiany jednej z zaskarżonych kar zasadniczych.”;

7) art. 10 skreśla się;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Jeżeli rewizja oskarżonego nie jest zwrócona przeciwko rozstrzygnięciu o winie albo karze zasadniczej, w razie jej nieuwzględnienia, sąd wymierza za postępowanie odwoławcze opłatę w wysokości 600 zł.”;

9) w art. 13 w ust. 1 i 2 wyrazy „od 500 zł do 2 000 zł” zastępuje się wyrazami „od 1 000 zł do 4 000 zł”;

10) w art. 15 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „od wniosku” zastępuje się wyrazami „od ponownego wniosku”, a wyrazy „100 zł” zastępuje się wyrazami „200 zł”;

11) w art. 17 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nie pobiera się opłaty w wypadku warunkowego umorzenia postępowania lub skazania żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową albo pełniącego służbę wojskową w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego; dotyczy to również osoby spełniającej zastępczo obowiązek służby wojskowej.”;

12) w art. 21 w pkt 3 po wyrazie „żołnierzy” dodaje się wyrazy „z wyłączeniem żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową albo pełniących służbę wojskową w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego”, a wyrazy „600 zł” zastępuje się wyrazami „1 200 zł”;

13) w art. 22 w ust. 2 wyrazy „uiszczona lub” skreśla się;

14) po art. 24 dodaje się art. 24¹ w brzmieniu:

„Art. 24¹. W razie wymierzenia opłaty za pierwszą instancję przed wejściem w życie niniejszej ustawy, opłata wymierzona w postępowaniu odwoławczym nie może być wyższa od opłaty, jaka byłaby wymierzona według przepisów dotychczasowych.”

Art. 2. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy, z zachowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

291

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1982 r.

o zmianie ustaw: o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń oraz Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia,

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prezydentach miast, naczelnikach dzielnic oraz przy wyznaczonych przez Ministra Spraw